

ne bo povzročila obžalovanja preteklosti, ampak bo vredna zdravega in svetega cerkvenega izročila. Navzočnost škofa Pichlerja, ki je član tega Sveta, ter več drugih svetovalcev iz različnih narodov, nam je bila stalno jamstvo, da z delom za obnovitev cerkvene glasbe spolnjujemo vročo željo vrhovne cerkvene oblasti, hkrati nam je pa vsem, na kongresu navzočim in tistim, ki so ostali doma, klicala v zavest veliko odgovornost, ki jo imamo liturgični in glasbeni delavci pred Bogom, Cerkvijo in svetom.

Marijan SMOLIK

ZRTVENA GOZBA

Bez namjere da ikoga uvrijedimo možemo ustanoviti, da još uvijek ima i svećenika i vjernika, koji nijesu shvatili ni važnost ni dužnost svete pričesti za vrijeme svete mise. Još uvijek imade vjernika, koji će zatražiti svetu pričest neposredno prije svete mise kojoj kane prisustvovati ili poslije mise kojoj su prisustvovali. Još uvijek imade svećenika, koji olako i bez opravdanog razloga dijele svetu pričest izvan mise. Već je i u ovoj reviji i na drugim mjestima obrazloženo, da se sveta pričest mora dijeliti za vrijeme svete mise. Najmjerodavnija je zato Uredba o Svetom Bogoslužju, koja u glavi II., br. 55 kaže: »Veoma se preporučuje, da vjernici savršenije učestvuju kod Mise time, da, nakon misnikove pričesti, blaguju Gospodnje tijelo od iste te žrtve.« Crkva hoće, da se vjernici pričešćuju na svetoj misi i baš da im to olakša i omogući, euharistijski post je svela na najmanje: samo jedan sat prije pričesti.

Potrebno je, da župnici, upravitelji crkava i svi pastoralni radnici dublje shvate smisao i značenje svete pričesti za vrijeme mise.

Cilj Isusove žrtve na Golgoti jest izmirenje čovjeka s Bogom, sjedinjenje čovjeka s Bogom, božanski život u djeci Božjoj, u božjemu puku. Taj isti cilj imade i nekrvna žrtva — sveta misa. Božji puk se nedjeljom sakuplja na svetu misu zato, da dođe u živi dodir s Bogom, da proslavi Boga po njegovu Sinu, da mu po Sinu zahvaljuje za darove stvaranja i otkupljenja, da po Sinu nađe izmirenje s Ocem. A taj se cilj postiže u svetoj misi u svojoj punini primanjem svete pričesti, blagovanjem žrtvene gozbe. Istom kad na svetoj misi blagujemo »janje, koje oduzima grijehe svijeta«, sjedinjujemo se intimno s Isusom, jedinim i vječnim Svećenikom, s njegovom hvalom Ocu, s njegovom molitvom, s njegovim klanjanjem, s njegovim osjećajima i nakanom. Samo blagovanjem žrtvene gozbe postiže se u punini učinak žrtve. Prisustvovanje svetoj misi i bez pričesti jest eminentni vjerski čin, najodličnija pobožnost. Ali puni učinak, puni plod svete žrtve ostvaruje se samo blagovanjem žrtvene gozbe. To svakako vrijedi za svećenika, koji je glavni činilac u žrtvi. Ali to vrijedi i za vjernike, koji su također na svoj način svećenici i ujedno sa svećenikom prikazuju žrtvu. Misa bez pričesti, bez blagovanja žrtve je krnja, nepotpuna.

Pričest i izvan mise jest sakramenat. A sakramenti donose milost »ex opere operato«. Moć da davaju milost, ne daje im ljudsko djelovanje, nego božanska ustanova, Božja volja. Ipak što se vjernik bolje raspoloži na primanje sakramenata činima vjere, kajanja, ljubavi, poniznosti, to mu sakramenti donose obilniju milost. A aktivno

sudjelovanje u svetoj misi jest najbolja priprava na primanje svete pričesti. Misa sa svojim djelovima: molitvama, liturgijom riječi, obredima majstorski stvara vjersko i psihološko raspoloženje za dostojno primanje svete pričesti. Vjernici se izvan mise neće nikada privatnim molitvama moći tako dobro raspoložiti za dostojno primanje svete pričesti kao za vrijeme svete mise sudjelujući u njoj aktivno.

Primanje svete pričesti za vrijeme svete mise veoma pogoduje njegovanju i porastu duha ljubavi i jedinstva župske zajednice, Crkve, svijeta. A duh jedinstva je potreba i vapaj našega života i egzistencije svijeta. »Budući da je samo jedan kruh, svi smo jedno tijelo, jer smo svi dionici jednoga kruha.« (1 Kor. 10, 17). Kad se vjernici zajednički pričešćuju na misi, budi se osjećaj za jedinstva, ostvaruje se jedinstvo. Kao što je od mnogo zrna pšenice nastao onaj kruh, koji se pretvara u tijelo Isusovo, i kao što je od mnogih zrna grožđa nastalo ono vino, koje se pretvorilo u krv Isusovu, tako se i različiti ljudi, različite dobi i staleža svi ujedinjuju u Isusu. Iščezavaju društvene razlike i razlike interesa, ublažuju se sukobi i protivna mišljenja. Kad se članovi obitelji više ne sastaju na zajednički objed i na zajedničku večeru, nego jede sad jedan, sad drugi, tu se već jedva može govoriti o duhu jedinstva, ljubavi. Naprotiv kad zajednički blaguju, prijašnji eventualni sukobi i nesuglasice ublažuju se ili iščezavaju. Kad bi se svi vjernici, ili barem veliki broj pričešćivali na župskoj misi, kako b to pogodovalo porastu jedinstva i ljubavi!

Isus je ukazao na važnost svete pričesti s riječima: »Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete njegove krvi, ne ćete imati života u sebi. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni.« (Iv. 6, 53). A ipak činjenica je, da se mali broj vjernika pričešćuje. Mali broj čak od onih koji prisustvuju svetoj misi. Žive u nekoj predrasudi o svetoj pričesti. Drže, da nijesu dostojni svete pričesti ili im je ohladila pobožnost, ili su bojažljivi ili podliježu sramu i obziru. Kad se vjernici budu pričešćivali na misi, utjecat će na druge prisutne, poticat će ih svojim primjerom, rušit će se predrasude, da je pričest samo za svete duše. Pričest na misi osvajat će sve veći broj vjernika, vjernici će se držati one Svetoga Franje Saleškoga: »Pričešćujemo se, jer smo slabi.«

Istina je, da pričest na misi u nekim slučajevima donosi praktične poteškoće: u svetištima za vrijeme hodočašća ili u veoma frekventiranim gradskim crkvama, gdje se redaju fiksirane mise svaki sat — pričešćivanje odulji misu preko granice i može izazvati zbrku i nervozu. Poteškoća se mora riješiti ekspeditivnošću celebranta, ne smije oduljiti propovijed, treba da točno počne misu, da ne rasteže, a gdje se ukaže potreba i mogućnost, da pozove drugog svećenika ili đakona neka pomogne pričešćivati.

Dušobrižnici će razborito i taktično sve više eliminirati pričešćivanje izvan mise, tumačit će i razlagati dužnost, prednost i korist pričesti na misi, pa ćemo se polako i postepeno približavati idealu, da svi vjernici aktivno sudjeluju u svetoj misi, da svi mole misu, da se svi pričeste na svetoj misi.

o. Milan ŠEŠNIĆ O. P.